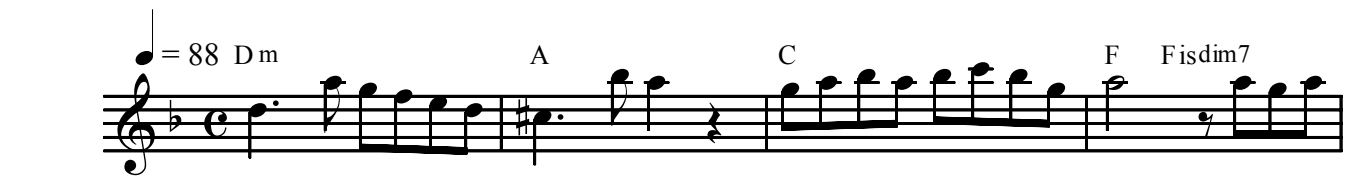

ВОЛЕЋУ ТЕ, ТЕБЕ МИ

Текст:
Власта Н. Ценић

Музика:
Миљивоје Илић

1. Не-мој ни-кад ре-ћи крај је, тво-ја пе-сма, тре-ба ми.
Нашпри-ја-тељ по-ве-та-рац тво-ју су-мњу ја-вља ми.
2. Љу-бо-мор-них на све стра-не, ра-зне зам-ке пра-ве ми.
Све-док ми је — храст из шу-ме пред ко-јим смо ве-ре-ни.

Све док сун-це — не-бу тра-је, во-ле-ћу те, ле-ба ми!
И кад бу-дем бе-ли ста-рац, во-ле-ћу те, здрав-ља ми!
И за-ко-ном да ми бра-не, во-ле-ћу те, сла-ве ми!
И кад хра-сту ко-рен у-мре, во-ле-ћу те, ве-ре ми!

1. На на-шој је стра-ни сре-ћа, до-шли смо из бај-ке ми. —
Ми смо је-дан брод, у ства-ри, пре-те бу-ре, гре-бе-ни. —

И на-ре-дних сто сто-ле-ћа во-ле-ћу те, мај-ке ми! D.C.
Нек у-да-ре и гу-са-ри, во-ле-ћу те, те-бе ми!

И на-ре-дних сто сто-ле-ћа во-ле-ћу те, здра-вља ми! —